

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 15688

гр. С., 01.05.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 143 СЪСТАВ, в закрито заседание на първи май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДИАНА К. АНГЕЛОВА**

като разгледа докладваното от **ДИАНА К. АНГЕЛОВА** Гражданско дело № 20221110148636 по описа за 2022 година

и за да се произнесе съобрази следното:

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба от К. Д. Д., ЕГН *****, адрес: гр. С., ул. (АДРЕС), тел. *****, чрез адв. Г. Г. - САК, адрес: гр. С., ул. (АДРЕС), тел. *****, Е-mail: (ЕЛ.АДРЕС) против СДМВР, адрес: гр. С., ПК ****, ул. (АДРЕС), телефон: *****, представлявана от директор ст. комисар К.М..

След като съдът е приел, че исковата молба и уточнителната искова молба отговарят на изискванията на чл.127, ал.1 и чл.128 от ГПК е разпоредил да се извърши размяна на съдебните книжа.

В указания срок ответникът е депозирал отговор на исковата молба, с която е оспорил допустимостта и основателността на исковата претенция.

С настоящето и по аргумент от разпоредбата на чл.140 от ГПК съдът следва да се произнесе по всички предварителни въпроси и по допускането на доказателствата, като може да съобщи на страните и проекта си за доклад по делото, както и да ги напъти към медиация или друг способ за доброволно уреждане на спора.

В тази връзка съдът като приема, че исковата претенция е заявена от лице, което описва и твърди факти, на които основава правния си интерес, прави следния **проект за доклад**:

1. Обстоятелства, от които произтичат претендираните права и възражения:

Ищецът твърди, че е получил нараняване вследствие на прострелване в лявата подбедрица от служителя на ответника И.Ж.П., като нараняването е станало по непредпазливост.

Описва се, че ищецът е служител на ГДНП-МВР, като към процесната дата 22.11.2020 г. е заемал длъжността инспектор в сектор ППС към ОКП при ГДНП - МВР. Сочи се, че в изпълнение на План рег. № 01-8063/03.09.2020 г. по описа на ГДНП (известен и на ответника) ищецът и други полицейски служители, между които и служителят на ответника

И.П. са извършвали съвместна полицейска операция за задържане на лица от активния криминален контингент по линия „кражби“ в гр. С..

Описва се, че по време на провеждането на конкретните действия по задържане на лицата и преследването им, ищецът се е оказал пред полицаи П., който по непредпазливост го е прострелял в лявата подбедрица със стоп-патрон с пистолет „М.“ № ИН *****, като П. е помислил ищеца за някое от лицата, които е следвало да задържи. Твърди се, че след като е прострелял ищеца, полицаи П. дори се е приближил към него и с насочено оръжие му е разпоредил да легне на земята. Твърди се, че полицаи П. е бил могъл и е бил длъжен да предвиди, че пред него се намира негов колега и, че стреля по свой колега, а не по лице, което следва да задържи, като е извършил деянието непредпазливо, във форма на вината небрежност.

Описва се, че следите от нараняването и от стоп патрона са установени по безспорен начин в УМБАЛСМ „П.“, като от проведените действия по разследването във връзка с образуването по случая досъдебно производство е установено безспорно, че полицаи П. е стрелял по същото време и на същото място с посочения пистолет, който му е бил надлежно зачислен и, че именно от това оръжие е изстрелян стоп-патронът, причинил нараняването на клиента ми.

В резултат от получената травма се твърди, че ищецът е посетил УМБАЛСМ „П.“, където са му били извършени редица изследвания и медицински манипулации във връзка с получената травма. Твърди се, че ищецът е бил със значителни болки и бил принуден да ползва отпуск по болест до 24.02.2021 г.

Твърди се, че за целия период, в който се е намирал в отпуск по болест, както и след това, ищецът не е можел да изпълнява трудовата си дейност, респективно е било засегнато правото му на труд по чл. 48 от КРБ.

Твърди се, че конкретното нараняване е засегнало силно и нормалните му социални контакти, като естествено ги е ограничило поради затрудненията в придвижването му. Описва се, че ищецът е изпитал силна тревожност и чувство на безпомощност в резултат от гореописания случай и травма, като е било засегнато силно и доверието му в сигурността и ефективността на работата на ответника и неговите служители. Твърди се, че ищецът е започнал да проявява чувство на тревожност, станал е затворен, което се е проявило в отношенията и с близките му.

С оглед на горното се иска от съда да постанови решение, с което да осъди СДМВР, адрес: гр. С., ПК *****, ул. (АДРЕС), телефон: *****, представлявана от директор ст. комисар К.М. да заплати на К. Д. Д., ЕГН *****, адрес: гр. С., ул. (АДРЕС), тел. ***** - обезщетение за неимуществени вреди, причинени му по непредпазливост при изпълнение на служебните задължения от служител на ответника, изразяващи се в продължителни болки, страдания, тревожност, несигурност, притеснения и негативни психични изживявания с висок интензитет, както и невъзможност да упражнява правото си на труд, както и силно затруднение на обичайните социални контакти, за периода от

22.11.2020 г. до 24.02.2021 г. включително - сумата от 10000 лв. (десет хиляди лева) ведно с дължимата лихва за забава от датата на подаване на исковата молба – 5.9.2022 година до окончателното изплащане на сумата, ведно с мораторна лихва за периода от 22.11.2020 г. до 05.09.2022 г. в размер на 1813,89 лв. (хиляда осемстотин и тринадесет лева и осемдесет и девет стотинки), ведно със сторените по делото разноски.

С отговора на исковата молба ответникът оспорва допустимостта на иска.

Относно допустимостта на исковата претенция ответникът твърди, че законната разпоредба посочва като активно легитимна страна единствено гражданин, като се има предвид лице, което в момента на причиняване на вредата не изпълнява служебните си задължения. С оглед представената фактическа обстановка в исковата молба и действителната такава към датата на настъпване на вредата / 22.11.2020 г. / ищецът е бил служител на ГДНП и е заемал длъжността инспектор в сектор ППС към ОКП при ГДНП - МВР. В изпълнение на План рег. № 01-8063/03.09.2020 г. по описа на ГДНП, служители на ГДНП и СДВР, в това число ищецът и ответникът са извършвали съвместна полицейска акция, т. е. и двамата са изпълнявали служебните си задължения. С оглед тълкуване на нормата на чл. 216, ал. 2 от ЗМВР за активно легитимна страна се има предвид гражданин / такъв, който не изпълнява служебните си задължения /, а пасивно легитимна страна е държавната структура, чийто държавен служител е причинил вредата.

С оглед на горното се твърди, че ищецът има възможността да претендира по друг ред, причинените му неимуществени вреди, тъй като в момента на причиняване на вредата той е изпълнявал служебните си задължения. В този смисъл се твърди, че предявеният иск за недопустим, като се прави искане съдът да прекрати настоящото производство.

П основателността на исковата претенция ответникът твърди, че е неоснователна.

Твърди се, че не е доказано именно П. - служител на ответника да е реализирал изстрела, в следствие на който е настъпила вредата за ищеца. Твърди се, че не е установено оръжието, с което е прострелян ищеца.

Оспорва се, причинената рана да е именно от оръжието на П. и той да е причинил увреждането на ищеца.

Твърди се, че относно П. не са представени доказателства, които да удостоверяват факта, че той е служител на СДВР - ответник по делото.

Твърди се, че предявените искиви претенции са неоснователни, поради факта, че за настъпване на вредоносния резултат - увреждане на ищеца, то същото е настъпило по изключителна негова вина. Твърди се, че ищецът при извършената съвместна полицейска акция е застанал пред така посочения служител на СДВР, имайки предвид ограничената видимост, с оглед на факта, че увреждането е настъпило в тъмната част на денонощието. Твърди се, че на ищеца Д. е проведен инструктаж по повод провеждането на операцията и отделно същият, като служител на ГДНП следва да знае и да предприема необходимите предпазни мерки във връзка с провеждането ѝ. Твърди се, че ищецът е следвало да прояви необходимото за длъжността си поведение и да предвиди, че е възможно обкрване

от страна на останалите служители и да не застава пред който и да е било служител на ГДНП и СДВР, поради опасност да бъде объркан за някой от криминалния контингент, по повод на които се е водела акцията.

Твърди се и се сочи, че извършваната съвместна полицейска акция от служители на СДВР и ГДНП представлява рискова дейност, съобразно разпоредбата на чл. 217 от ЗМВР, поради което и нито държавата, нито служителят отговарят имуществено за вредите, които са възникнали от рисковата дейност, свързана с изпълнението на служебните им задължения.

Като се оспорва основателността на главния иск се оспорва основателността и на акцесорния за лихви.

В условията на евентуалност се оспорва по основание и по размер обезщетението, претендирано за неимуществени вреди.

С оглед на горното се иска от съда да прекрати производството по делото поради недопустимост на исковата претенция или да отхвърли иска като неоснователен.

2. Правна квалификация на правата, претендирани от ищеца, на насрещните права и възраженията на ответника:

В настоящето производство е заявен осъдителен иск с правна квалификация чл.49 във връзка с чл.45 от Закона за задълженията и договорите и акцесорен такъв с правна квалификация чл.86, ал.1 от Закона за задълженията и договорите.

Заявеното възражение за съпричиняване е такова по смисъла на чл.51, ал.2 от Закона за задълженията и договорите.

3.Кои права и кои обстоятелства се признават – такива няма.

4.Кои обстоятелства не се нуждаят от доказване - такива няма.

5.Как се разпределя доказателствената тежест на подлежащите на доказване факти:

За ищеца е тежестта да докаже в условията на пълно главно доказване по смисъла на чл.154 от ГПК:

- с оглед оспорванията и възраженията на ответника – да установи, че служител на ответника е осъществил противоправното действие или бездействие, настъпилите вреди и причинната връзка между поведението на прекия причинител на вредата, като служител на ответника и вредите, като следва да докаже увреждащото деяние, вредите и причинно-следствената връзка между тях така, че от анализа на доказателствата съдът да може да изведе еднозначен извод за наличието им. С оглед възраженията на ответника – ищецът следва да докаже, че лицето пряк причинител на вредата е служител на ответника, както и оръжието, с което е произведен изстрела, че същото е именно на служител на ответника, че е прострелян с това оръжие.

За ответника е тежестта да докаже точно изпълнение, като същият не дължи доказване на липсата на противоправно поведение. Ответникът следва да докаже и

твърдението си, че е бил проведен инструктаж, че ищецът е бил запознат с рисковете на провежданата операция, че сочената полицейска операция е такава по смисъла на чл.217 от ЗМВР, че

По доказателствените искания

По заявените от ищеца и ответника искания за допускане на представените с исковата молба– писмени доказателства, като приема същите за относими, съдът следва да ги допусне.

Ищецът е заявил искане за допускане и назначаване на: 1. Съдебно-медицинска експертиза, която да установи причинените на ищеца травми на 22.11.2020 г., видът и характерът им, вида на телесната повреда и периодът на възстановяване на клиента ми и 2. Съдебно-психологична експертиза, която да установи как се е отразила причинената на ищеца травма и ако са налице негативни изживявания, какви са те, дали са отшумели и в какъв период, като по тези искания съдът следва да са произнесе в съдебно заседание като даде възможност на ищеца да ги конкретизира.

По искането на ищеца – съдът на основание чл.190 от ГПК да задължи ответника да представи цялата документация във връзка със случая, с която разполага, съдът следва да даде указания, че това искане не е надлежно, доколкото следва да се конкретизират документите, които да бъде задължен ответника да представи с оглед приложението на чл.161 от ГПК при непредставянето им.

С оглед заявеното възражение за недопустимост на исковата претенция съдът следва да посочи, че приема същото за неоснователно.

По искането за прекратяване на производството поради недопустимост на този етап съдът следва да го отхвърли като неоснователно. Проверката на съда относно наличието на активна процесуална легитимация на ищеца може да бъде извършена само чрез събирането и обсъждането на доказателства в хода на съдебното дирене, като едва след това съдът ще разполага с възможността за преценка на надлежната процесуална легитимация на ищцата. На следващо място съдът не е ангажиран и задължен от правната квалификация дадена от ищеца с исковата молба, като определянето на правната квалификация на иска е задължение на съда, а възражението, че държавата не носи отговорност в случаите на чл.217 от ЗМВР е такова по същество.

Мотивиран от горното и на основание чл.140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ, като неоснователно искането на ответника СДМВР, адрес: гр. С., ПК ****, ул. (АДРЕС), телефон: *****, представлявана от директор ст. комисар К.М. за прекратяване на производството по делото поради недопустимост на исковите претенции.

ДОПУСКА И ПРИЕМА, като доказателства по делото, приложените към исковата молба писмени доказателства.

ОБЯВЯВА НА СТРАНИТЕ, ЧЕ по искането за допускане и назначаване на: 1. Съдебно-медицинска експертиза, която да установи причинените на ищеца травми на 22.11.2020 г., видът и характерът им, вида на телесната повреда и периодът на възстановяване на клиента ми и 2. Съдебно-психологична експертиза, която да установи как се е отразила причинената на ищеца травма и ако са налице негативни изживявания, какви са те, дали са отшумели и в какъв период - съдът ще се произнесе в първото по делото съдебно заседание като дава възможност на ищеца да ги конкретизира.

Указва на ищеца, че заявеното искането на ищеца – съдът на основание чл.190 от ГПК да задължи ответника да представи цялата документация във връзка със случая, с която разполага - това искане не е надлежно, доколкото следва да се конкретизират документите, които да бъде задължен ответника да представи с оглед приложението на чл.161 от ГПК при непредставянето им, като му дава възможност в първото по делото съдебно заседание да го заяви като съобрази чл.156 от ГПК, като в противен случай на основание чл.101, ал.1 и ал.3 от ГПК съдът ще го остави без разглеждане като ненадлежно.

ОБЯВЯВА НА СТРАНИТЕ проекта за доклад по делото, така както е сторен в обстоятелствената част на настоящето, като **УКАЗВА на страните, че** във връзка с указаната им доказателствена тежест следва да предприемат необходимите процесуални действия не по-късно от първото по делото съдебно заседание, като след този срок същите като просрочени ще бъдат отхвърлени от съда – по аргумент от чл.159, ал.1 от ГПК.

Приканва страните към спогодба и други способи за доброволно уреждане на спора, като им указва, че могат да се обърнат към медиатор, а при постигането на съдебна спогодба относно заявените претенции размерът на дължимата се държавна такса се намалява на половина, като при извънсъдебно решаване на спора страните печелят време, средства и пестят усилия. За решаване на спора страните могат да използват процедура по медиация. Тази процедура е предвидена в Закона за медиацията, като спестява на страните: време, усилия и средства – отпада нуждата от събиране на доказателства, а при постигане на спогодба ищецът може да поиска да му бъде възстановена половината от внесената държавна такса - чл.78, ал.9 ГПК. Ако страните желаят да ползват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите, който може да бъде видян на електронен адрес <http://www.justice.government.bg>, като следва да се има предвид, че медиацията е платена услуга.

Указва на страните, че: Ако страните желаят да бъдат уведомявани по-бързо за действията, извършвани от съда по делото, те могат с молба да предоставят електронен адрес, на който да им бъдат връчвани съобщения и книжа. Съответно, следва да имат предвид, че срокът указан в съдебните книжа, започва да тече от датата на постъпване на електронното съобщение при тях. **УКАЗВА на страните** в случай, че желаят да подават по електронна поща съдебни книжа по делото и по останалите граждански дела в СРС, могат да ги подават на определения с Заповед № АС – 175 от 15 май 2020 година на Председателя на СРС електронен адрес: documents.go@srs.justice.bg, след като ги подпишат с квалифициран електронен подпис. Заповедта е публикувана на интернет сайта на съда. **УКАЗВА на**

страните в случай, че желаят да получават по електронна поща сканирани преписи от новопостъпили по делото документи и да получават преписи от новите произнасянията на съда по настоящето дело, следва да подадат молба до съда с която да посочат електронен адрес на който желаят да получават призовки, съобщения и книжа по делото. Молба, подписана с квалифициран електронен подпис се подава на електронен адрес: documents.go@srs.justice.bg, а в случай че не е подписана с квалифициран електронен подпис - чрез регистратурата на съда или с писмо на хартия по пощата.

Указва на страните, че Софийски районен съд има регистриран профил в Системата за сигурно електронно връчване (ССЕВ) на ДАЕУ и по този начин могат да бъдат връчвани и получавани книжа от съда, съответно подавани документи до съда от заинтересованите лица, като системата удостоверява получаването на кореспонденцията от адресата. За ползването на системата е необходимо да се направи регистрация от съответното лице, което може да бъде осъществено на следния адрес: <https://edelivery.egov.bg/>.

Съгласно чл.38, ал.2 от ГПК, връчването на съдебни книжа може да се извърши на избран от страната електронен адрес за връчване чрез: 1. единния портал за електронно правосъдие – на адрес - <https://ecase.justice.bg/>; 2. квалифицирана услуга за електронна препоръчана поща съгласно чл. 3, параграф 37 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) № 910/2014". Когато не е избрана възможност за връчване по чл.38, ал. 2 от ГПК, но страната е посочила адрес на електронна поща, връчването се извършва на посочения адрес. Съгласието за връчване по чл.38, ал. 2 и 3 от ГПК може да се оттегли по всяко време, като оттеглянето не засяга редовността на вече извършените действия. Съгласно чл.38, ал.6 от ГПК - страната може да посочи електронен адрес за връчване на вещо лице, свидетел и трето лице, задължено да представи намиращ се у него документ.

Съгласно чл.38а от ГПК: Лицето, извършило процесуално действие в електронна форма, е длъжно да посочи електронен адрес за уведомяване за удостоверяване на получаването на електронното изявление и за резултата от техническата проверка на извършеното действие. При извършване на процесуално действие в електронна форма лицето може да се съгласи да приема електронни изявления и електронни документи от съда по делото в производството пред съответната инстанция или пред всички инстанции. Лицето, извършило процесуално действие в единния портал за електронно правосъдие, се съгласява да приема електронни изявления и електронни документи, съобщения, призовки и книжа в производството пред съответната съдебна инстанция и пред всички инстанции. Съгласието по чл.38а, ал. 2 и 3 от ГПК може да се оттегли по всяко време, като оттеглянето не засяга редовността на вече извършените действия.

Указва на страните, че съгласно чл.41а от ГПК: Когато връчването се извършва по чл. 38, ал. 2 от ГПК - на избран от страната електронен адрес за връчване, съобщението,

съдържащо информация за изтегляне на призовката, съобщението или книгата, се смята за връчено в деня на изтеглянето му от адресата. В случай че съобщението не бъде изтеглено в 7-дневен срок от неговото изпращане, то се смята за връчено в първия ден след изтичането на срока за изтегляне. Когато връчването се извършва по чл. 38, ал. 3 и 6 от ГПК, съобщението, съдържащо информация за изтегляне на призовката, съобщението или книгата, се смята за връчено в деня, в който адресатът е потвърдил получаването му. В случай че получаването не е потвърдено в 7-дневен срок от неговото изпращане, съобщението се връчва по общия ред.

Съгласно чл.44, ал.3 от ГПК, считано от 30.6.2021 година - Електронното връчване се удостоверява със: 1. електронен запис от информационната система на портала, подпечатан с квалифициран електронен печат на съда с удостоверение време или с квалифициран електронен времеви печат – при връчване по чл. 38, ал. 2, т. 1 от ГПК; 2. електронен запис на връчването от квалифицирания доставчик на електронни удостоверителни услуги – при връчване по чл. 38, ал. 2, т. 2 от ГПК; 3. потвърждение, че съобщението е получено – при връчване по чл. 38, ал. 3 и 6 от ГПК.

Съгласно чл.52, ал.2 от ГПК, считано от 30.6.2021 година - Връчването на държавните учреждения и на общините се извършва само по реда на чл. 38, ал. 2 от ГПК на посочен от тях електронен адрес.

В ЕИСС да се отбележи ел.адрес за връчване, посочен от страните и техните процесуални представители и връчването да се извърши на посочените ел.адреси по реда на чл.38 и чл.38а от ГПК.

Насрочва делото за разглеждане в открито съдебно заседание за **20.9.2023 година от 13,30 часа**, за която дата и час да се призоват страните.

Да се връчи препис от настоящето на страните, като на ищеца с отговора на исковата молба.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____